

TÜRK EDEBİYATINDA Unutulamayan

Aşk Şiirleri Antolojisi

Akdeniz Sanatevi ANTALYA

KEDİ ŞİİR KİTAPLIĞI SEÇKİ DİZİSİ

Hazırlayanlar Edip Cansever - Emine Kerse

Kasım, 1996 Tasarım - Dizgi - Yayın AKDENİZ SANATEVİ Tel&Fax. (0 242) 248 07 86
ANTALYA

ISBN 975-7935-00-9

Genel Dağıtım AKDENİZ KİTABEVİ Belediye İşhanı No 110 Tel. 242 49 14 ANTALYA

Yahya Kemal Beyatlı (1884-1 Kasım 1958)

ERENKÖYÜ'NDE BAHAR Cânan aramızda bir adındı, Şîrin gibi hüsn ü âna ünvan, Bir sâhile hem şerefti hem şan. Çok kerre hayâlimizde cânan Bir şi'ri hatırlatan kadındı.

Doğmuştu içimde tâ derinden Yıldızları mâvi bir semânın; Hazzıyla harâb idim edânın, Hâlâ mütehayyilim sadânın Gönlümde kalan akislerinden.

Mevsim iyi, kâinât iyiydi; Yıldızlar o yanda, biz bu yanda. Hulyâ gibi hoş geçen zamanda Sandım ki güzelliğin cihanda Bir saltanatın güzelliği idi.

İstanbul'un öyledir bahârı; Bir aşk oluverdi âşinalık.. Aylarca hayâl içinde kaldık; Zannımca Erenköyü'nde artık Görmez felek öyle bir bahârı.

GEÇMİŞ YAZ

Rüya gibi bir yazdı. Yarattın hevesinle, Her anını, her rengini, her şi'rini hazdan, Hâlâ doludur bahçeler en tatlı sesinle! Bir gün, bir uzak hatıra özlersen o yazdan

Körfezdeki dalgın suya bir bak, göreceksin: Geçmiş gecelerden biri durmakta derinde; Mehtap... iri güller... ve senin en güzel aksin... Velhasıl o rüya duruyor yerli yerinde!

Ahmet Haşim (1884-4 Haziran 1933)

KARANFİL

Yarin dudağından getirilmiş Bir katre alevdir bu karanfil. Rûhum acısından bunu bildi!

Düştükçe vurulmuş gibi yer yer, Kızgın kokusundan kelebekler, Gönlüm ona pervane kesildi.

KARANLIK

Aşkın bu karanlık gecesinde Bülbül yine vahşi müterennim, Mecnûnunu terketti mi Leylâ? Vahşi sesi firkat sesi sandım.

Aşkın bu karanlık gecesinde Hicrânımı duydum seni andım. Firkat-zede bülbül gibi yandım.

PARILTI

Ateş gibi bir nehr akıyordu, Rûhumla o rûhun arasından, Bahsetti derinden ona hâlim, Aşkın bu unulmaz yarasından.

Vurdukça bu nehrin ona aksi, Kaçtım o bakıştan, o dudaktan; Baktım ona sessizce uzaktan, Vurdukça bu aşkın ona aksi...

Faruk Nafiz Çamlıbel (1898-8 Kasım 1973)

SEN NERDESİN

Caddeden sokaklara doğru sesler elendi, Pencereleler kapandı kapılar sürmelendi. Bir kömür dumanıyla tütsülendi akşamlar, Gurbete düşmüşlerin başına çöktü damlar... Son yolcunun gömüldü yolda son adımları, Bekçi sert bir vuruşla kırdı kaldırımları. Mezarda ölü gibi yalnız kaldım odamda: Yanan alnım duvarda, sönen gözlerim camda, Yuvamı çiçekledim, sen bir meleksin diye, Yollarını bekledim görüneceksin diye, Senin için kandiller tutuştu kendisinden, Resmine sürme çektim kandillerin isinden. Saksıda incilendi yapraklar senin için, Söylendi gelmez diye uzaklar senin için... Saatler saatleri vurdu çelik sesiyle, Saatler son gecenin geçti cenazesıyla, Nihayet ben ağlarken toprağın yüzü güldü, Sokaklardan caddeye doğru sesler döküldü...

FİRARİ

Sana çirkin dediler, düşmanı oldum güzelin, Sana kâfir dediler, diş biledim Hak'ka bile. Topladın saçtığı altınları yüzlerce elin, Kahpelendin de garaz bağladın ahlâka bile...

Sana çirkin demedim ben, sana kâfir demedim, Bence dinin gibi küfrün de mukaddesti senin. Yaşadın beş sene kalbimde, misafir demedim, Bu firar aklına nerden, ne zaman esti senin?

Zülfünün yay gibi kuvvetli çelik tellerine Takılan gönlüm asırlarca peşinden gidecek. Sen bir âhû gibi

dağdan dağa kaçsan da yine Seni aşkım canavarlar gibi takip edecek!..

Nazım Hikmet (1902-3 Haziran 1963)

TAHIR'LE ZÜHRE MESELESİ

Tahir olmak da ayıp değil Zühre olmak da hatta sevda yüzünden ölmek de ayıp değil, bütün iş Tahir'le Zühre olabilmekte yani yürekte.

Mesela bir barikatta dövüşerek mesela kuzey kutbunu keşfe giderken mesela denerken damarlarında bir serumu ölmek ayıp olur mu?

Tahir olmak da ayıp değil Zühre olmak da hatta sevda yüzünden ölmek de ayıp değil.

Seversin dünyayı doludizgin ama o bunun farkında değildir ayrılmak istemezsin dünyadan ama o senden ayrılacak yani sen elmayı seviyorsun diye elmanın da seni sevmesi şart mı? Yani Tahir'i Zühre sevmeseydi artık yahut hiç sevmeseydi Tahir ne kaybederdi Tahirliğinden?

Tahir olmak da ayıp değil Zühre olmak da hatta sevda yüzünden ölmek de ayıp değil

SEVİYORUM SENİ

Seviyorum seni ekmeği tuza batırıp yer gibi geceleyin ateşler içinde uyanarak ağzımı dayayıp musluğa su içer gibi, ağır posta paketini, neyin nesi belirsiz, telâşlı, sevinçli, kuşkulu açar gibi, seviyorum seni denizi ilk defa uçakla geçer gibi İstanbul'da yumuşacık kararırken ortalık, içimde kımıldanan bir şeyler gibi, seviyorum seni. 'Yaşıyoruz çok şükür' der gibi.

VERA'NIN UYKUDAN UYANIŞI

İskeleler ayakta uyuyor masa da öyle serilmiş yatıyor sırtüstü kilim yummuş nakışlarını ayna uyuyor pencerelerin sımsıkı kapalı gözleri uyuyor sarkıtmış boşluğa bacaklarını balkon karşı damda bacalar uyuyor kaldırımında akasyalar da öyle bulut uyuyor göğsünde yıldızıyla evin içinde dışında uykuda aydınlık

uyandın gülüm iskeleler uyandı köşeden köşeye koşuştular masa da öyle doğrulup oturdu kilim nakışları açıldı katmer katmer ayna seher vakti gölü gibi uyandı açtı kocaman mavi gözlerini pencereler uyandı balkon toparladı bacaklarını boşluktan tütü karşı damda bacalar kaldırımında akasyalar ötüştü bulut uyandı attı göğsündeki yıldızı odamıza evin içinde dışında uyandı aydınlık doldu saçlarına senin dolandı çıplak beline ak ayaklarına senin.

SENİ DÜŞÜNMEK

Seni düşünmek güzel şey, ümitli şey, dünyanın en güzel sesinden en güzel şarkıyı dinlemek gibi bir şey... Fakat artık ümit yetmiyor bana, ben artık şarkı dinlemek değil, şarkı söylemek istiyorum.

Ahmet Hamdi Tampınar (1901-24 Ocak 1962)

HATIRLAMA

Sen akşamlar kadar büyüdü, sıcak, Rüyâların kadar sade, güzeldin, Başbaşa uzandık günlerce ıslak Çimenlerine yaz bahçelerinin.

Ömrün gecesinde sükûn, aydınlık Boşanan bir seldi avuçlarından, Bir masal meyvası gibi paylaştık Mehtabı kırılmış dal uçlarından.

SABAH

Serin rüzgârlara pencereni aç! Karşında fecirle değişen ağaç, Bak, seyret ağaran rengini ufkun Mahmur gözlerinde süzülün uykun. Bırak saçlarıyla oynasın rüzgâr, Gümüş çıplaklığı bir başka bahar Olan vücudunu ondan gizleme. Ne varsa hepsini boyun, saç, meme, Esirden dudaklar okşasın sevsin Mademki gecedен daha güzelsin!

BÜTÜN YAZ

Ne güzel geçti bütün yaz, Geceler küçük bahçede... Sen zambaklar kadar beyaz Ve ürkek bir düşüncede, Sanki mehtaplı gecede, Hülyan. eşiği aşılmaz Bir saray olmuştu bize; Hapsolmuş gibiydim bense, Bir çözülmüş bilmede. Ne güzel geçti bütün yaz, Geceler küçük bahçede

Yaşar Nabi Nayır (1908-15 Mart 1981)

ONAR MISRA

Ayırma gözlerini gözlerimden bu akşam, Böyle saatlerce bak, böyle asırlarca bak. Gözlerine yavaşça, yavaşça doldu akşam... Göklerin ateşini kalbime boşaltarak Benim içimde yaktı sanki gurubu akşam. Senin kirpiklerinde bir damla oldu akşam. Gündüzden, gürültüden ve kâinattan ırak, Akşamı seyreydim bakışlarında bırak, Ayırma gözlerini gözlerimden bu akşam, Böyle saatlerce bak, böyle asırlarca bak..

Eriyor fırtınanın hızı pencerelerde, Soba ılık bir hava dağıtıyor içerde, Ateşin karşısında yüzün kızılışıyor. Yanan ince dalların hafif çıtırtıları Bize unutturuyor dışarda yağın karı, Saadet içimizden bir sel gibi taşıyor. Ah bu kış geceleri, bu en güzel geceler! Bir yığın sözden fazla tesir eden heceler: Canım, kızım, yavrucum, benim bir tane yavrum, Seni bilsen ne kadar, ne kadar seviyorum.

İnanmak, ah, bir çocuk saffetıyla inanmak... Gözlerin, sevgilinin, dalınca gözlerine Bütün muhabbetine ve bütün sözlerine Nihayetsiz bir huzur hasretiyle inanmak. Şüpheyi içerisinde kırıp ta bir dal gibi, İnanmak deli gibi, inanmak aptal gibi, Her yalana kananın illetiyle inanmak.. İnanmak fazilete, şeytana ve ahrete, Ve mesut olmak için inanmak saadete, İnanmak, ah, bir çocuk saffetıyla inanmak...

Hamit Macit Selekler (1909-23 Ocak 1974)

KAL

Gün soldu, vakit geç, gitme bırak, kal Omuzlarında şal, başında örtü, Odamda hülyâlı bir akşam üstü

Gölgeler içinde renk ve dudak kal.

Gidersen sana da kırılacak, kal -Gönlüm ki, böyle her gidene küstü- Ve deme 'buradan bir akşam üstü 'Giderken ardımda hıçkırarak, kal!'

Madem, günlerimiz, sevgilim, kısa, Madem. dudakların yandığı lâhza İçin ruhumuzda bir özleyiş var,

Kal, çizsin hülyâmız mat ufkumuza Gümüşlü sabahlar, altın akşamlar, Soluk bir gül ıtrı gibi yken bahar...

O KALP, O ATEŞ NERDE?

Ağaçların yeşile, denizin laciverde Tekrar erdiği vakti, hatırlarsın, şafaktı; İlbahar bahçelerde nemli, yaprak yapraktı, Seninle buluşmuştuk yine her günkü yerde.

Varlığın ellerime bıraktığın ellerde Yine sesin sıcaktı, hülyalı yüzün aktı, Bilmiyordun, gelişim artık son olacaktı. Nerde eski sabahlar, o kalp, o ateş nerde?

O gün veda. teselli, esefle dolu sözler Söylemek, 'oyun bitti!' demek isteğindeydim. Lâkin seni görünce sustum, başımı eğdim,

Kaçtım. Bilmem ardımdan nasıl baktı o gözler. Şimdiyse geliyorum. Barış, affediver de.. Fakat eski sabahlar. o kalp, o ateş nerde.

Sait Faik (1906 -11 Mayıs 1954)

O VE BEN

Sana koşuyorum bir vapurun içinden Ölmemek, delirmemek için... Yaşamak; bütün âdetlerden uzak Yaşamak... Hayır değil, değil sıcak; Dudaklarının hâtırası; Değil saçlarının kokusu Hiçbiri değil. Dünyada büyük fırtınanın koptuğu böyle günlerde Ben onsuz edemem. Eli elimin içinde olmalı, Gözlerine bakmalıyım, Sesini işitmeliyim. Beraber yemek yemeliyiz. Ara sıra gülmeliyiz. Yapamam, onsuz edemem. Bana su, bana ekmek, bana zehir; Bana tad, bana uyku Gibi gelen çirkin kızım, Sensiz edemem !

YEİS

Akşam üstleri geliyor Tam insanlar işten çıkarken, Salkım salkım tramvaylardan Bir güzel çocuk yüzüyle gülümsüyor Namussuz, akşam üstleri geliyor.

Neremden yakalıyor, bilmiyorum Ben tam sevmeye hazırlanırken On altı yaşındaki sevgilimi. Elini elimle tutmak Yirmi dört saatte bir Sıcak bir lâf dinlemek isterken.. Rezil... Tam o saatlerde geliyor !

Sabahattin Ali (1907 - 2Nisan 1948)

ÇOCUKLAR GİBİ

Bende hiç tükenmez bir hayat vardı, Kırlara yayılan ilkbahar gibi. Kalbim her dakika hızla çarpardı, Göğsümün içinde ateş var gibi.

Bazı nur içinde, bazı sisteydim, Bazı beni seven bir göğüsteydim, Kâh el üstüneydim, kâh hapisteydim, Her yere sokulan bir rüzgâr gibi.

Aşkım iki günlük iptilâlardı, Hayatım tükenmez maceralardı, İçimde binlerce istekler vardı, Bir şair, yahut bir hükümdar gibi.

Hissedince sana vurulduğumu, Anladım ne kadar yorulduğumu, Sâkinleştiğimi, durulduğumu Denize dökülen bir pınar gibi.

Şimdi şiir bence senin yüzündür, Şimdi benim tahtım senin dizindir, Sevgilim. saadet ikimizindir, Göklerden gelen bir yadigâr gibi.

Sözün şiirlerin mükemmelidir, Senden başkasını seven delidir, Yüzün çiçeklerin en güzelidir, Gözlerin bilinmez bir diyar gibi.

Başını göğsüme sakla sevgilim, Güzel saçlarında dolaşsın elim. Bir gün ağlayalım. bir gün gülelim, Sevişen yaramaz çocuklar gibi.

Ahmet Muhip Dıranas (1909 - 27 Haziran 1980)

SERENAD

Yeşil pencereden bir gül at bana, Işıklarla dolsun kalbimin içi. Geldim işte mevsim gibi kapına Gözlerimde bulut, saçlarımda çiğ.

Açılan bir gülsün sen yaprak yaprak, Ben aşkımla bahar getirdim sana; Tozlu yollarından geçtiğim uzak İklimden şarkılar getirdim sana.

Şeffaf damlalarla titreyen, ağır Koncanın altında bükülmüş her sak. Seninçin dallardan süzülen ıtır, Seninçin karanfil, yasemin, zambak...

Bir kuş sesi gelir dudaklarından; Gözlerin, gönlümde açan nergisler. Düşen öpüşlerdir dudaklarından Mor akasyalarda ürperen seher.

Pencerenden bir gül attığın zaman Işıkla dolacak kalbimin içi. Geçiyorum mevsim gibi kapından Gözlerimde bulut, saçlarımda çiğ.

ÜLKER'İN GÖZLERİ

Bir bahar sabahının karanlığında ıssız Gökte diz çökmüş iki titrek ışıklı yıldız Olan gözlerinize âşıkım, Bayan Ülker!

Mutlu, esen ve hoşken ve gülerken gülerken Nerden gelir bilinmez üzgünlüklüklerle birden Solan gözlerinize âşıkım, Bayan Ülker!

Ne zaman perdelese içlerini bir buğu Ölümün güzelliği, özlemin yorgunluğu Dolan gözlerinize âşıkım, Bayan Ülker!

Kalbinizin sezilmez parıltıcıklarını Bir büyük ateş gibi göstermenin sırrını Bulan gözlerinize âşıkım, Bayan Ülker!

Orhan Veli (1914-14 Kasım 1950)

ANLATAMIYORUM (moro romantito)

Ağlasam sesimi duyar mısınız, Mısralarımnda; Dokunabilir misiniz, Gözyaşlarıma, ellerinizle?

Bilmezdim şarkıların bu kadar güzel, Kelimelerince kifayetsiz olduğunu Bu derde düşmeden önce.

Bir yer var, biliyorum; Her şeyi söylemek mümkün; , Epeyce yaklaştım, duyuyorum; Anlatamıyorum.

DENİZ KIZI

Denizden yeni mi çıkmıştı, neydi; Saçları, dudakları Deniz koktu sabaha kadar; Yükselip alçalan göğsü deniz gibiydi.

Yoksuldu, biliyorum - Ama boyna da yoksulluk sözü edilmez ya - Kulağımın dibinde, yavaş yavaş, Aşk türküleri söyledi.

Neler görmüş, neler öğrenmişti kim bilir. Denizle boğaz boğaza geçen hayatında! Ağ yamamak, ağ atmak, ağ toplamak, Olta yapmak, yem çıkarmak, kayık temizlemek... Dikenli balıkları hatırlatmak için Elleri ellerime değdi.

O gece gördüm, onun gözlerinde gördüm; Gün ne güzel doğarmış meğer açık denizde! Onun saçları öğretti bana dalgayı; Çalkandım durdum rüyalar içinde.

Cahit Sıtkı Tarancı (1910-13 Ekim 1956)

DESEM Kİ...

Desem ki vakitlerden bir Nisan akşamıdır, Rüzgârların en ferahlatıcısı senden esiyor, Sende seyrediyorum denizlerin en mavisini, Ormanların en kuytusunu sende gezmekteyim, Senden kopardım çiçeklerin en solmazını, Toprakların en bereketlisini sende sürdürdüm, Sende tattım yemişlerin cümlesini.

Desem ki sen benim için, Hava kadar lâzım, Ekmek kadar mübarek, Su gibi aziz bir şeysin; Nimettensin, nimettensin! Desem ki... İnan bana sevgilim inan, Evimde şenliksin, bahçemde bahar; Ve soframda en eski şarap. Ben sende yaşıyorum, Sen bende hüküm sürmekte. Bırak ben söyleyeyim güzelliğini, Rüzgârlarla, nehirlerle, kuşlarla beraber. Günlerden sonra bir gün, Şayet sesimi farkedemezsen, Rüzgârların, nehirlerin, kuşların sesinden, Bil ki ölmüşüm. Fakat yine üzülme, müsterih ol; Kabirde böceklere ezberletirim güzelliğini, Ve neden sonra Tekrar duyduğun gün sesimi

gökkubbede, Hatırla ki mahşer günüdür Ortalığa düşmüşüm seni arıyorum.

Rıfat Ilgaz (1911-7 Temmuz 1993)

LEYLAKLARINI ANLATIYORUM

Leylak getiriyorsun bana güneşli bir gün Onu saçlarından topladığın belli Bir leylak bahçesinin karşısında

Böyle kucağında kalsa daha iyi Bir vazoya bırakıp gidiyorsun Sen gidiyorsun leylaklar kalıyor mu sanki Önce renkleri gidiyor arkandan Nesi varsa gidiyor soyunarak

Her vazoya baktıkça karşımdasın ne tuhaf Her kokladıkça dönüp dönüp geliyorsun Düşünceler gibi filizleniyorsun gün geçtikçe Yaprak yaprak geliyorsun Leylak leylak bakıyorsun gözlerimin içine Ölümsüz bir mevsim oluyorsun

GİDİŞİNİ ANLATIYORUM

Sen gidiyorsun ya işine yetişmek için Saçlarını, gözlerini, ellerini Neyin varsa toplayıp gidiyorsun ya Her seferinde bir şey unutuyorsun sıcak Termometrede yükselen çizgi çizgi Kim bilir nerelerde soğuyorsun .

Senin gözbebeklerin var ya kadın kadın gülen İnsan insan bakan gözbebeklerin Beni tutsa tutsa gözlerin tutar ayakta Beni yıksa yıksa gözlerin yerle bir eder

Ne gelirse onlardan gelir bana Bar Çalışma gücü yaşama direnci Yur Mutluluk gibi kazanılması zor Mutluluk gibi yitirilmesi kolay

Bir açarsın ki mutluyum Bir kaparsın her şey elimden gitmiş

Bedri Rahmi Eyüboğlu (1913-21 Eylül 1975)

KARADUT

Karadutum, çatal karam, çingenem Nar tanem, nur tanem, bir tanem Ağaç isem dalımsın salkım saçak Petek isem balımsın ağulum Günahımsın, vebalimsin.

Dili mercan, dizi mercan, dişi mercan Yoluna bir can koyduğum Gökte ararken yerde bulduğum Karadutum, çatal karam, çingenem Daha nem olacaktın bir tanem Gülen ayvam, ağlayan narımsın Kadınım, kısrağım, karımsın.

Sigara paketlerine resmini çizdiğim Körpe fidanlara adını yazdığım Karam, karam Kaşı karam, gözü karam, bahtı karam Sila kokar, arzu tüter Ilgıt ılgıt buram buram

Netmiş, neylemiş, nolmuşum Cömert ırmaklar gibi gürül gürül Bahtın karışmış bahtıma çok şükür. Yunmuş, yıkanmış adam olmuşum.

Karam, karam Kaşı karam, gözü karam, bahtı karam Sensiz bana canım dünya haram olsun

ÇAKIL

Seni düşünürken Bir çakıl taşı ısınır içimde Bir kuş gelir yüreğimin ucuna konar Bir gelincik açılır ansızın Bir gelincik sinsi sinsi kanar

Seni düşünürken Bir erik ağacı tepeden tırnağa donanır Deliler gibi dönmeye başlar Döndükçe yumak yumak çözülür Çözüldükçe ufalır küçülür Çekirdeği henüz süt bağlamış Masmavi bir erik kesilir ağzımda Dokundukça yanar dudaklarım

Seni düşünürken Bir çakıl taşı ısınır içimde.

SİTEM

Önde zeytin ağaçları arkasında yâr Sene 1946 Mevsim Sonbahar Önde zeytin ağaçları neyleyim neyleyim Dalları neyleyim. Yâr yoluna dökülmedik dilleri neyleyim. Yâr yâr!.. Seni kara saplı bir bıçak gibi sineme sapladılar Değirmen misali döner başım Sevda değil bu bir hışım Gel gör beni darmadağın Tel tel çözülüp kalmışım. Yâr yâr Canımın çekirdeğinde diken Gözümün bebeğinde sitem var.

Oktay Rifat (1914-18 Nisan 1988)

HÜRREM SULTANA GAZEL

Bu dünyayı seninle sevmişim, Hürrem! Öldürür diriltirsin, Mesih'im, Zühre'm!

Karun'ca mal yığsam ben neylerim sensiz, Neylenir saltanat sensiz, gözüm, gözdem!

Allar kuşan, has bahçeden güller takın, Bir düştür seyrettiğin aynadan modern!

Gel kavuş akşamla, desinler: 'Ay doğmuş! 'Dağılmış, müjdeler olsun, zülûf, perçem!'

Yüzgörümlük Eflak ve Buğdan, dilersen Bu can var, esirgenmez, iste bir tanem!

KARIMA

Sofalar seninle serin Odalar seninle ferah Günüm neşeyle uzun Yatağında kalktığım sabah

Elmanın yarısı sen yarısı ben Günümüz gecemiz evimiz barkımız bir Mutluluk bir çimendir bastığın yerde biter Yalnızlık gittiğin yoldan gelir

SENİNLE SENSİZ

Sen gelince bir mutluluk ülkesiyim, Cıvıl cıvıl; Az gelişmiş toplum gibi, sen gidince, Boynum bükük.

Fazıl Hüsnü Dağlarca

(1914-)

SEVGİCEK

Severdim Severdim onu geceleri Aydınlik taşlar sanki uyurdu Sessizliğinde

Daha ötelere giderdi yeşilden Ellerinde otlar İnanırdı yıldızların birliğine Mutluluğuna suyun yalazın

Öteki kuşları yaşardı Dallar serçelerle doluyken Yiterdi kendi aklığında Uçsuz bucaksızdı düşü

Severdim Düşünürdüm düşünürdüm ayrılışında onu görürken de Baktıkça azalırdı Öyle ince bir yüzü vardı ki

SÖYLE SEVDA İÇİNDE TÜRKÜMÜZÜ

Söyle sevda içinde türkümüzü Aç bembeyaz bir yelken Neden herkes güzel olmaz Yaşamak bu kadar güzelken?

İnsan dallarla. bulutlarla bir, Aynı maviliklerden geçmiştir İnsan nasıl ölebilir Yaşamak bu kadar güzelken?

Celâl Sılay (1914 - 8 Eylül 1974)

MAVİ RANDEVU

Mavi bir elbiseyle gelmiştin, gökyüzü maviydi.. Getirdiğin rüzgârla ev kokuyordun.. Kolun koluma değıyordu, omzun omzuma.. Mendilin maviydi, gökyüzü maviydi..

Bin dokuzyüz kırk iki baharıydı Bahçeli pencereler önünde geziyorduk, Gözlerimiz buluşuyordu, ürperiordum Gökyüzü maviydi, mendilin maviydi

Sıcak nefesin yüzüme değıyordu ‘Evlenebilir miyiz’ diye sormuştum, Yürüyüşün değışmiş, yüzün pembeleşmişti; Mavi elbiseler içindeydin, gökyüzü maviydi.

Elini elime verdin, ayrılıyorduk, Gözlerin gözlerimde, dudakların ıslak, ‘Sık sık konuşalım’ demiştin; gittin.. Mendilin maviydi, gökyüzü maviydi..

SERENAD

Yarın sabah erken uyan Ben yıldızıma söyledim Işıklar serpecek üzerine Nur içinde uyanacaksın.

Ben ağaçlarıma söyledim Yarın sabah erken uyan Dağıt saçlarını, silkin Dallar titreyecek, şaşacaksınız.

Yarın sabah erken uyan Ben göklerime söyledim Uzat ellerini fecre doğru Şafak sökecek, bakacaksın.

Ben yerlerime söyledim Yarın sabah erken uyan Gözünün değıdiği her yerde Çiçekler açacak,

göreceksin

Melih Cevdet Anday

(1915 -)

SENİ DÜŞÜNÜYORUM

Çocukluğunu düşünüyorum Emilia Deniz boyundaki ıssız yolu sabahleyin Hani saçların, atkın uçuşurdu rüzgârda Kokusunu duyuyorum bembeyaz gömleğinin Seni kucağıma alıyorum Emilia

Ben büyüttüm seni, ben yetiştirdim Bugüne bu sevdaya Toprağım ekmeğim kitabım şiirim Sen ne varsa iyiden doğrudan yana Gözümün nuru, başımın tacı, efendim.

SEVİNCİN YARISI

Kuşlar yağmur yağdırır da Yağmur güneşe vururdu ya Ben sana gelirdim

Sevincin yarısı ağızda Zambağa birikir sabahlar Ovalar atlara binerdi

Kulesine koşuşunca deniz Cebimde gecedен yıldızlar Arılarla ballarla kanımda

Yüreğim avuç olurdu da Sonra çeşme de olurdu ya Mutsuz dönüşler ayında

Ben sana gelirdim.

Cahit Külebi

(1917 -)

KAYIP SEVDA

Bir yandan türkü söyler Bir yandan yürür ağlayarak, Sevdası rüzgâr gibi iter Dere boyunca yalınayak.

Nilüferler gibi solgun Ophelia ! Yanaklarına yapışır saçları. Açılır etekleri suyun yüzünde, Seyrederdi söğüt ağaçları.

İnsan kalbi o zamanlar da vardı Daha küçüktü, daha kırmızıydı ama şimdikinden Kopardılar kalbini Ophelia' nın Nilüferler gibi sarardı.

Şimdi de kızlar sokaklarda, Minnacık eller, ayaklar, saçlar. Ama nerde onlar, nerde Ophelia Nerde evvel zaman içindeki aşklar. Sevdamız kayboldu zamanlarda Dişi ceylânla erkek ceylân Ayrı yönlere koşar gider Bir sevişmek kaldı romanlarda.

TABANCA Bir nagant tabancam olsa benim İnce bilekli yâr ! Dünyaya eyvallah etmem Altın yürekli yâr ! Çocuksun gülüp söylersin, Uçan kuşlara benzersin, Ben ölürsem eğer neylersin Telli duvaklı yâr ?

A. Kadir

(1917 -)

DAĞ BAŞINDA

Beni bir dağ başında böyle yapayalnız kodular, rüzgârlara, kuşlara, bulutlara yakın, senin etinden, tırnağından ayrı, senin kokundan uzak. Benim güzelim, benim ceylan bakışlım, benim kafamın ateşi, yüreğimdeki. Mümkün mü şu anda rüzgâr olmak, kuş olmak, şu anda üç dört portakal almak, getirmek sana, sana tuzlu badem, kabakçekerdeği.

Şu anda hiçbir şey mümkün değil. Şu anda her şeyden ayrı, her şeyden uzağım ben. Şu anda sadece yalnızlık ve kahr.

Hayır, güzelim, hayır, ceylan bakışlım, hayır, kafamın ateşi, hayır, hayır, yüreğimdeki. Şu anda mümkün ve güzel olan tek bir şey vardır: Yanarak sevmek seni.

ÇİLE

Sen orda bağına bas dur en büyük çileyi, ben burda en büyük çileyi doldurayım, ekmeğe muhtaç, hürriyete muhtaç, sana muhtaç. Sen orda dalından koparılmış bir zerdali gibi dur, ben burda zerdalisiz bir dal gibi durayım.

İlhan Berk

(1918 -)

‘NE BÖYLE SEVDALAR GÖRDÜM NE BÖYLE AYRILIKLAR’ Ne zaman seni düşünsem Bir ceylan su içmeye iner Çayırıları büyürken görürüm.

Her akşam seninle Yeşil bir zeytin tanesi Bir parça mavi deniz Alır beni. Seni düşündükçe Gül dikiyorum elimin değdiği yere Atlara su veriyorum Daha bir seviyorum dağları.

OTAĞ

Sevgilim, işte eylül Ve işte senin usul usul seğiren yüzün. Zaman ki sonsuzdur Bitmemiş şiirler gibidir. Bazı hüznüleri Bazı nehirleri tutup anlatmak gibidir.

Biz ki zamanı tırnak içine alıp yaşadık (İsteğin bulanık kıyısında).

Bundan değil midir bizim aşkımızda Sürekli bir akşam hüznü vardır.

Behçet Necatigil (1916 - 13 Aralık 1979)

GİZLİ SEVDA

Hani bir sevgilin vardı Yedi sekiz sene önce, Dün yolda rasladım Sevindi beni görünce.

Sokakta ayaküstü Konuştuk ordan burdan, Evlenmiş, çocukları olmuş Bir kız, bir oğlan.

Seni sordu Hiç değişmedi, dedim, Bildiğin gibi... Anlıyordu.

Mesutmuş, kocasını seviyormuş, Kendilerininmiş evleri.. Bir suçlu gibi ezik, Sana selâm söyledi.

ŞAYET AŞK

Şayet aşkın tohumu Düşmüşse gönlüne Suyunu esirgeme Aşkın hakkını yeme Pişman olursun ömrünce.

Sana gölge verecek dallar Fışkırır ancak gençlikten Büyüt bu fidanı ey genç Hazır yeşermişken!

Ne demek istediğimi Ömrünün ortalarında Ansızın anlarsın Alkol kana yayılınca

Necati Cumalı

(1921 -)

UZAK HAZİRAN

İki dudak arası bir zaman Gözgöze geldikse geçerken Mayısla haziran arasında Yağmurlu bir saçak altından Aştı uçup giden üstümüzden Aştı değip geçen yanımızdan

Uyanıp kış uykularından Şubatla mart arasında Eylülle ekim arasında Yaz sularında kıyıya çıkan İki adım arası bir zaman Gözgöze geldikse geçerken Günlük güneşlik bir kaldırımdan Aştı uçup giden üstümüzden Aştı değip geçen yanımızdan

Aştı görmedik bilmedikse Kimbilir hangi eylül bir daha Hangi uzak haziran

GÜNEŞ SAATİ'nden

Ağaçlar denize doğru gidiyor Deniz karşı dağlara doğru Gittikçe küçülüyor, ufalıyorum Olduğum yerde Nerdeysen uzat ellerini Başım dönüyor

Özdemir Asaf (1923 - 28 Ocak 1981)

LAVİNİA

Sana gitme demeyeceğim. Üşüyorsun ceketimi al. Günün en güzel saatleri bunlar. Yanımda kal.

Sana gitme demeyeceğim. Gene de sen bilirsin. Yalanlar istiyorsan yalanlar söyleyeyim, İncinirsin

Sana gitme demeyeceğim, Ama gitme, Lavinia. Adını gizleyeceğim Sen de bilme, Lavinia.

TENTATION

Bana yaşadığın şehrin kapılarını aç Sana diyeceklerim söylemekle bitmez. Yıllardır yaşamamdan çaldığım zamanlar Adına düğümlendi.

Bana yaşadığın şehrin kapılarını aç, Başka şehirleri özleyelim orada seninle. Bu evler, bu sokaklar, bu meydanlar İkimize yetmez.

AKIL GÖZÜ

Seni bulmaktan önce aramak isterim. Seni sevmekten önce anlamak isterim. Seni bir yaşam boyu bitirmek değil de, Sana hep yeniden başlamak isterim.

Atillâ İlhan

(1925 -)

BÖYLE BİR SEVMEK

ne kadınlar sevdim zaten yoktular yağmur giyerlerdi sonbaharla bir azıcık okşasam sanki çocuktular bıraksam korkudan gözleri sislenir ne kadınlar sevdim zaten yoktular böyle bir sevmek görülmemiştir

hayır sanmayın ki beni unuttular hâlâ arasına mektupları gelir gerçek değildiler birer umuttular eski bir şarkı belki bir şiir ne kadınlar sevdim zaten yoktular böyle bir sevmek görülmemiştir

yalnızlıklarında elimden tuttular uzak fısıltıları içimi ürpertir sanki gökyüzünde bir buluttular nereye kayboldular şimdi kimbilir ne kadınlar sevdim zaten yoktular böyle bir sevmek görülmemiştir

YAĞMUR KAÇAĞI

elimden tut yoksa düşeceğim yoksa bir bir yıldızlar düşecek eğer şairsem beni tanırsan yağmurdan korktuğumu bilersen gözlerim aklına gelirse elimden tut yoksa düşeceğim yağmur beni götürecektir yoksa beni

geceleri bir çarpıntı duyarsan telâş telâş yağmurdan kaçıyorum sarayburnu'ndan geçiyorum akşamsa eylül'se ıslanmışsam beni görersen belki anlayamazsın içlenir gizli gizli ağlarsın eğer ben yalnızsam yanılmışsam elimden tut yoksa düşeceğim yağmur beni götürecektir yoksa beni

BEN SANA MECBURUM

ben sana mecburum bilemezsin adını mih gibi aklımda tutuyorum büyüdükçe büyüyor gözlerin ben sana mecburum bilemezsin içimi seninle ısıtıyorum

ağaçlar sonbahara hazırlanıyor bu şehir o eski istanbul mudur karanlıkta bfular parçalanıyor sokak lambaları birden yanıyor kaldırımlarda yağmur kokusu ben sana mecburum sen yoksun

sevmek kimi zaman rezilce korkuludur insan bir akşam üstü ansızın yorulur tutsak ustura ağzında yaşamaktan kimi zaman ellerini kırar tutkusu birkaç hayat çıkarır yaşamasından hangi kapıyı çalsa kimi zaman arkasında yalnızlığın hınzır uğultusu

fatih'te yoksul bir gramofon çalıyor eski zamanlardan bir cuma çalıyor durup köşe başında deliksiz dinlesem sana kullanılmamış bir gök getirsem haftalar ellerimde ufalanıyor ne yapsam ne tutsam nereye gitsem ben sana mecburum sen yoksun

belki haziran'da mavi benekli çocuksun ah seni bilmiyor kimseler bilmiyor bir şilep sızıyor ıssız gözlerinden belki yeşilköy'de uçağa biniyorsun bütün ıslanmışsın tüylerin ürperiyor belki körsün kırılmışsın telâş içindesin kötü rüzgâr, saçlarını götürüyor

ne vakit bir yaşamak düşünsem bu kurtlar sofrasında belki zor ayıpsız fakat ellerimizi kirletmeden ne vakit bir yaşamak düşünsem sus deyip adınla başlıyorum içimsıra kımlıyor gizli denizlerin hayır başka türlü olmayacak ben sana mecburum bilemezsin

PİA

ne olur kim olduğunu bilsem pia'nın ellerini bir tutsam ölsem böyle uzak uzak seslenmese ben bir şehre geldiğim vakit o başka bir şehre gitmese otelleri bomboş bulmasam içlenip buzlu bir kadeh gibi buğulanıp buğulanıp durmasam ne olur sabaha karşı rıhtımda çocuklar pia'yı görseler bana haber salsalar bilsem içimi büsbütün yıldız basar bir hançer gibi çıkıp giderdim

ben bir şehre geldiğim vakit o başka bir şehre gitmese singapur yolunda demeseler bana bunu yapmasalar yorgunum üstelik parasızım pasaportsuzum ne olur sabaha karşı rıhtımda seslendiğini duysam pia'nın sırtında yoksul bir yağmurluk çocuk gözleri büyük büyük üşümüş ürpermiş soluk ellerini tutabilsem pia'nın ölsem eksiksiz öldürdüm

MARİA MİSSAKİAN

yüksekkaldırım'da bir akşam maria missakian'ı düşündüm eğer kendimi bıraksam yağmur olabilirdim yağardım kasım'da bir çınar olurdum yaprak yaprak dökülürdüm kalbimi sıkı tutmasam

döküp saçıp boşaltsam içimde yükselen şiiri kaldırımlara döküp harcasam gözleri balıkçıl gözleri dudaklarında tutup rüzgârı maria missakian adında biri gelse göğsüne kapansam

gece gölgesine sokulsam gökyüzünde bulutlar büyüseler yağmuru dinlesem anlatsam şimşekler kırılıp dökülseler bizi sokaklarda bıraksalar leylekler üşüyüp gitseler dönüp arkalarına bakmadan

yine akşam oldu attila ilhan üstelik yalnızsın sonbaharın yabancısı belki pariste maria missakian avuçlarında bir çarmıh acısı gizlice bir sefalet gecesi çocuğunu boğarmış gibi boğup paris'i sana

kaçmayı tasarlar her akşam

ÜÇÜNCÜ ŞAHSIN ŞİİRİ

gözlerin gözlerime değince felâketim olurdu ağlardım beni sevmiyordun bilirdim bir sevdiğin vardı
duyardım çöp gibi bir oğlan ipince hayırsızın biriydi fikrimce ne vakit karşımda görsem
öldüreceğimden korkardım felâketim olurdu ağlardım

ne vakit maçkadan geçsem limanda hep gemiler olurdu ağaçlar kuş gibi gülerdi bir rüzgâr aklımı
alırdı sessizce bir cigara yakardın parmaklarımın ucunu yakardın kirpiklerini eğerdin bakardın
üşürdüm içim ürperirdi felâketim olurdu ağlardım

akşamlar bir roman gibi biterdi jezabel kan içinde yatardı limandan bir gemi giderdi sen kalkıp ona
giderdin benzin mum gibi giderdin sabaha kadar kalırdın hayırsızın biriydi fikrimce güldü mü
cenazeye benzerdi hele seni kollarına aldı mı felâketim olurdu ağlardım.

Ümit Yaşar (1926 - 4 Kasım 1984)

SEVİ ŞİİRİ

Ben senin en çok sesini sevdim Buğulu çoğu zaman, taze bir ekmek gibi Önce aşka çağıran, sonra
dinlendiren Bana her zaman dost, her zaman sevgili

Ben senin en çok ellerini sevdim Bir pınar serinliğinde, küçücük ve ak pak Nice güzellikler gördüm
yeryüzünde En güzeli bir sabah ellerinle uyanmak

Ben senin en çok gözlerini sevdim Kâh çocukça mavi, kâh inadına yeşil Aydınlıklar, esenlikler,
mutluluklar Hiç biri gözlerin kadar anlamlı değil

Ben senin en çok gülüşünü sevdim Sevindiren, içinde umut çiçekleri açtıran Unutturur bana birden
acıları, güçlükleri Dünyam aydınlanır sen güldüğün zaman

Ben senin en çok davranışlarını sevdim Güçsüze merhametini, zalime direnişini Haksızlıklar,
zorbalıklar karşısında Vahşi ve mağrur bir dişi kaplan kesilişini

Ben senin en çok sevgi dolu yüreğini sevdim Tüm çocuklara kanat geren anneliğini Nice sevgilerin
bir pula satıldığı bir dünyada Sensin, her şeyin üstünde tutan sevdiğini

Ben senin en çok bana yansımanı sevdim Bende yeniden var olmanı, benimle bütünleşmeni
Mertliğini, yalansızlığını, dupduruluğunu sevdim Ben seni sevdim, ben seni sevdim, ben seni...

ÜZGÜN DEĞİLİM...

Üzgün değilim kanmayı öğrendimse Senden seni kıskanmayı öğrendimse Gelsin beni çepçevre
kuşatsın o ateş Yüz yıl yanarım yanmayı öğrendimse

BEYAZ GÜVERCİN

Süzülüp mavi göklerden yere doğru Omuzuma bir beyaz güvercin kondu

Aldım elime, usul usul okşadım Sevdim, gençliğimi yeniden yaşadım

Bembeyazdı tüyleri, öyle parlaktı Açsam ellerimi birden uçacaktı

Eğildim kulağına; dur, gitme dedim Hâreli gözlerinden öpmek istedim

Duydum; avuçlarımda sıcaklığını Duydum; benden yıllarca uzaklığını

Çırpınan kalbini dinledim bir süre Ve uçmak istedim onunla göklere

Ak güvercinin iri gözleri vardı Güzelliğinden fişkırان bir pınardı

Soğuk sularından içtim, serinledim Çağlayan bir nehrin sesini dinledim

Belki buydu sevmek hayat belki buydu Işıl ışıldım, gözlerim dopdoluydu

Bir nağme yükseldi sevinçten ve hazdan Bir nağme yükseldi, güzelden beyazdan

Uzattı sevgiyle pembe gagasını Birden öğrendim hayatın mânâsını

Kaderde sevgiyi sende bulmak varmış Seninle bir çift güvercin olmak varmış

BİR PINARSIN

Bir pınarsın, içilen ama hiç kanılmayan Seveni yanıltmayan, sevince yanılmayan Özlenen sen, özleyen sen, özleten sen Varken doyulmayansın, yokken dayanılmayan.

UNUTAMIYORUM

Unut demek kolay gel bana sor bir de Unutamıyorum işte unutamıyorum Bir şey var şuramda beni kahreden Şuramda tam yüreğimin üstünde Çakılı duran bir şey var Elimde değil söküp atamıyorum

Dalıp dalıp gidiyor gözlerim derinlere Kimi görsem biraz sana benziyor Seni hatırlatıyor şu bulut şu gökyüzü Şu kayalıkları döven deniz Şu hüzünlü melodi şu napoliten şarkı Bir zamanlar beraber dinlediğimiz

Boyuna seni düşünüyorum durmadan usanmadan Şimdi diyorum o ne yapıyor acaba O güzelim gözleri kime bakıyor O cânım elleri nerde Oysa günler o günler değil Akşamlar o akşamlar değil Ve kalan şimdi sade özlemin gecelerde.

Durup durup seni büyütüyorum içimde Seninle acılar büyütüyorum Yeni yeni kederler büyütüyorum dayanılmaz Kirli sular yürüyor iliklerime Bir zehir karışıyor kanıma anlıyor musun Bir daha görsem seni diyorum bir daha görsem Bir gün olsun bir dakika olsun

Unut demek kolay, gel bana sor bir de Hatırladıkça gözyaşlarımı tutamıyorum Dilimin ucunda sen

Başımın içinde sen Kader misin, ecel misin nesin sen Unutamıyorum işte unutamıyorum.

BİR GÜN

Apansız uyanırsan gecenin bir yerinde Gözlerin uzun uzun karanlığa dalarsa Bir sıcacık duyarsan üşüyen ellerinde Ve saatler gecikmiş zamanları çalarsa Bil ki seni düşünüyorum

Bir vapur yanaşırsa rıhtımına bin, açıl Örtün karanlıkları masmavi denizlerde Ve dinle kalbimi bak nasıl çarpıyor nasıl O bütün özlemlerin koyulaştığı yerde Bil ki seni bekliyorum

Bir sabah gün doğarken aç perdelerini, bak Sevinçle balkonuna konuyorsa martılar Kendini tadılmamış derin bir hazza bırak Dökülsün dudağından en umutlu şarkılar Bil ki seni istiyorum

Gecelerden bir gece uyanırsan apansız Uzaklarda elemli, garip bir kuş öterse Bir ceylan ağlıyorsa dağlarda yapayalnız Ve bir gün kalbimde bir sarı çiçek biterse Bil ki seni seviyorum

ÇİGAN GÖZLER

Şarkısız ve sensiz kaldığım nice akşamlar Gözlerin geçer aklımdan özlemler içinde Gözlerin bir çigan müziği güzelliğinde Kirpiklerinde keman bebeklerinde gitar.

İç ürperten sesin her gece odama dolar Bir buğu yükselircesine göğe kadehten Nasıl başım döner nasıl mest olurum bilsen Ağlarım saçlarında gün doğuncaya kadar

Mutluluk bir ateştir uzaklarda yaktığın Ki binlerce yay çekilircesine derinden En hazin şarkıları dinlerim gözlerinden

Büyür gitgide hüznü içimde yalnızlığın Dinlerim o hiç susmak bilmeyen çiganları Ve bir musiki halinde geçen zamanları

Turgut Uyar (1927 - 22 Ağustos 1985)

ÇOKLUK SENİNDİR

özenle soyduğum şu elma söyle şimdi kimindir özenle ne yapıyorsam bilirsin artık senindir

suya giden bir adam meselâ omuzunu eğri tutsa güneş su ve adamın omzundaki eğrilik senindir

ayağa kalkarsın, adına uygunsun ve haklısın kararan dünya bildiğin gibi sık sık senindir

kararan dünya, yeni bir güle bir ateş parçasıdır bir ateş parçasından arta kalan soylu karanlık senindir

bir deneyli geçmişi aldın geldin yeniyi güzel boyadın ben bilirim sen de bil ilk aydınlık senindir

benim sevdiğim su senin suyunun öz kardeşidir senin soyunun bıraktığı güçler artık senindir

çünkü bir silâh gibi tutarsın tuttuğun her şeyi her yeri bir uyarma diye tutan ıslık senindir

senindir ey sonsuzveren ne varsa hayat gibi tutma soluğunu, genişle, öz ve kabuk senindir

ey en güzel görüntüsü çiçeklere dökülen bir çavlanın aşkım, sonsuzum, bu dünyada ne var ne yok senindir

KESİKSİZ ÖVGÜ Esmer güzeli Neclâ'nın baktıkça 'bayıldım' dediği gökyüzü İşte ben bunu mutlak yazmalıyım dedim Karanlıkta dünyayı bir bir hatırlamak Ben yeter dedikçe şehirlerin güzelleşmesi Bir anda kendi kendime bulduğum mutlu gerçek Bir kadın var beni onun iki eli iki gözü kurtarır yaşamamakta Öyle hoşlanırım ki onunla yatmaktan utanırım artık

Sabahları acıkmayı ondan öğrendim

Ahmed Arif (1927 - 2 Haziran 1991)

HASRETİNDEN PRANGALAR ESKİTTİM

Seni, anlatabilmek seni. İyi çocuklara, kahramanlara, Seni, anlatabilmek seni, Namussuza, haldan bilmez, Kahpe yalana.

Ard-arda kaç zemheri, Kurt uyur, kuş uyur, zindan uyurdu. Dışarda gürül-gürül akan bir dünya... Bir ben uyumadım, Kaç leylim bahar, Hasretinden prangalar eskittim. Saçlarına kan gülleri takayım, Bir o yana, Bir bu yana...

Seni bağırabilsem seni, Dipsiz kuyulara, Akan yıldıza. Bir kibrit çöpüne varana, Okyanusun en ıssız dalgasına Düşmüş bir kibrit çöpüne.

Yitirmiş tılsımını ilk sevmelerin, Yitirmiş öpücükleri, Payı yok, apansız inen akşamdan, Bir kadeh, bir cigara, dalıp gidene, Seni, anlatabilsen seni... Yokluğun. Cehennemün öbür adıdır Üşüyorum, kapama gözlerini...

SEVDAN BENİ

Terketmedi sevdan beni, Aç kaldım , susuz kaldım, Hayin, karanlıktı gece, Can garip, can suskun, Can paramparça... Ve ellerim kelepçede, Tütünsüz. uykusuz kaldım, Terketmedi sevdan beni...

Can Yücel

(1926 -)

ÖYLE Bİ...

Temiz gömleğimi giydim talimden sonra Ayaklarını yıkıyor çeşme başında erler İşte sen öyle bir serindin Tuzladan kaptırlarla inerken şehre ne güzel şey sivil denmesi çıplağa Ve gün-açık penceresinden meşelerin Yamacın kuytusuna sokulmuş mavi Ufacık bi parça deniz gibiydin

Şipka biberleriyle konmuş okulun camlarına Arnavut Köyünün o muhacir güneşi İşte sen öyle bi cumartesiydin Sahanlıkta saçlarını tarıyor kızlar Raylar ondan böyle kıvılcımlanıyor Köşeleri dönerken, önlükleri altından Dünyaya başlar gibi aybaşlarının kokusu Kalkan al tramvaydın ergenlik durağımdan

Meyvahoşun orda bir sabahçı kahvesi Gün ağarmıştı ama ben günaydın dedim İşte sen öyle ışıklı bi yerdin. Bilmiyordum hiç burda bir fırın olduğunu Diz çöktüm asfalta, baktım aşağı, üüüü'üh 1.. İşçiler ateşler ayçörekleri Ve kılıç gibiydi taze ekmek kokusu... Dağıttık evvel-allah yalnızlıkları

Yaşamak düğünse, sen orda gelindin Seni soydum, Güler, dünyayı giyindim

İLANI HARP DEĞİL İLANI AŞK

Bir teneffüssün sen sevgilim Yurt bilgisiyle Kimya arasında

Metin Eloğlu (1927 - 11 Ekim 1985)

UYAN

Hadi uyan Gümüşüğü çilemeye başladı başucunda Denizler bir mavilik edindi günden Seher yeline uyup kuşlar tüneğinden uçtu Bu türküyü dinlemeyecek misin

Hadi uyan Aydınlığa çık da çil gözlerin ışınsın İlkyazlar sıcağı biriksin yüreğine Yoksul olsan da uyan Garip olsan da uyan Madem ki güzelsin, güzeli yaşatmak için Madem ki iyisin, iyiliği yaşatmak için Madem ki umutlusun; umudu yaşatmak için Hadi uyan Denizi dinle yaşamak desin Toprağı dinle barışmak desin Göğü dinle sevişmek desin Bir plak konmuş gibi gramofona fşte aşk işte özlem işte savaşmak gücü Uyan diyor uyansana

Hadi uyan Sevdiğim uyan N' olur uyan

DEĞERLEME

Bu aşk senden önce hürriyete yöneldi Gecenin ortasında sen sımsıcak bir kadın İçinde sen varken geceler dile geldi Barışa yöneldi umudu darmadağın Onları özlemek belki senden güzeldi Çünkü sen ancak onlarla vardın Hayatın mavişliği onlarla vardı.

Edip Cansever (1928 - 28 Mayıs 1986)

YERÇEKİMLİ KARANFİL

Biliyor musun az az yaşıyorsun içimde Oysaki seninle güzel olmak var Örneğin rakı içiyoruz, içimize bir karanfil düşüyor gibi Bir ağaç işliyor tıklar tıklar yanımızda Midemdi aklımdı şu kadarcık kalıyor.

Sen o karanfile eğilimlisin, alıp sana veriyorum işte Sen de bir başkasına veriyorsun daha güzel O başkası yok mu bir yanındakine veriyor Derken karanfil elden ele.

Görüyorsun ya bir sevdayı büyütüyoruz seninle Sana değiniyorum, sana ısınıyorum, bu o değil Bak

nasıl, beyaza keser gibisine yedi renk Birleşiyoruz sessizce.

ADINI FUNDA OTELİ KOY

Adını funda oteli koy Aklından gelip geçen bir yazın Ve akşanı güneşlerinde orda burda Bir deniz kıyısında, eski bir yıkıntıda İnce ince gezinen turuncu adamların.

Adını funda oteli koy Sevdamızın da adını Ayakları dibinde günbatımının.

Ve ağzında binlerce güneşin tadı Dilinin ucunda yalnızca kendi adın.

Çünkü sevdikçe beni sen kendini tanıdın.

Cemal Süreya (1931 - 9 Ocak 1990)

BALZAMİN

Sen el kadar bir kadınsındır Sabahlara kadar beyaz ve kirpikli Bazı ağaçlara kapı komşu Bazı çiçeklerin andırdığı İş bu kadarla bitse iyi Bir insan edinmişsindir kendine Bir şarkı edinmişsindir, bir umut Güzelsindir de oldukça, çocuksundur da Saçlarıyla beraber penceredeyken Besbelli arandığından haberli Gemiler eskirken, deniz eskirken limanda Sevgili

SAN

Kırmızı bir kuştur soluğum Kumral göklerinde saçlarının Seni kucağıma alıyorum Tarifsiz uzuyor bacakların

Kırmızı bir at oluyor soluğum Yüzümün yanmasından anlıyorum Yoksuluz gecelerimiz çok kısa Dörtnala sevişmek lazım.

AMA SENİN

Daha nen olayım isterdin, Onursuzunum senin

ÜLKE

Saat Çini vurdu birden: p i r i n ç ç ç Ben gittim bembeyaz uykusuzluktan Kasketimi eğip üstüne acılarımın Sen yüzüne sürgün olduğum kadın Karanlık her sokaktaydın gizli her köşedeydin Bir çocuk boyuna bir suyu söylerdi. Mavi, Birtakım genç anneleri uzatırdı bir keman Sen tutar kendini incecik sevdirdirdin Bir umuttun bir misillemedin yalnızlığa

Yalnız aşkı vardır aşkı olanın Ve kaybetmek daha güç bulamamaktan Sen yüzüne sürgün olduğum kadın Kardeşim olan gözlerini unutmadım Çocuğum olan alnını sevgilim olan ağzını Dostum olan ellerini unutmadım Karım olan karnını ve önlerini Orospum olan yanlarını ve arkalarını İşte bütün bunlarını bunlarını bunlarını Nasıl unuturum hiç unutmadım

Kibrit çak masmavi yanardı sesin Ormanlara ormanlara yüzünün sesi En gizli kelimeleri akıttırdı

ağzıma Şu karangu şu acayip şu asyalı aşkın Soluğu kesen ağılayan ormanlarında Yaşadım o kısa ve korkunç hükümdarlığı Ve çarpıntılı yüreğim saçlarının akıntısında Karadeniz'e karışırdı ordan Akdeniz'e Ordan da daha büyük sulara

Geceyse ay hemen tazeler minareleri Kur'an sayfaları satılan sokaklardan Ölüm bir çeşit sevgiyle uçar Ölüm uçar çocuk yüzlere Ben o sokaklardan ne kadar geçtim Damağımda dilinin yosunlu tadı Önce buğulu sonra cam gibi parlak sonra buğulu yine Birtakım tavşanları andıran birtakım su hayvanlarını Pazar pazartesi günlerini ve haftanın öbür günlerini Yani salı çarşamba perşembe cuma cumartesi

Bir başak ufak ufak bildirir Konya'yı O başakta o Konya'da seni ararım Ben şimdilerde her şeyi sana bağlıyorum iyi mi Altın ölçü çift ölçü ve altın karşılıksız Para basma yetkisini Fırat'ın suyunu Palandöken'i Erzincan'ın düzünü asma bahçelerini Babil'in Antalya'nın denizini o denizin dibini Beş türlü yengeç yaşayan sularında Çağanoz adı pavurya çingene pavuryası ayı pavuryası bir de çalpara

Bilinir ne usta olduğum içlenmek zanaatında Canımla besliyonım şu hüznün kuşlarını Sen kalabalıkta bulup bulup kaybettiğim kimya Yokluğun gayri şuradan şuraya geldi Bir günler şölenlerle egemen ülkende Şimdi iri gagalı yalnızlıklar dönüyor N'olur ağzından başlayarak soyunmaya Bir kez daha sür hayvanlarını üstüme üstüme Çık gel bir kez daha yıkıntılardan Çık gel bir kez daha beni bozguna uğrat

AŞK

Şimdi sen kalkıp gidiyorsun. Git. Gözlerin durur mu onlar da gidiyorlar. Gitsinler. Oysa ben senin gözlerinsiz edemem bilirsin Oysa Allah bilir bugün iyi uyanmıştık Sevgiyeydi ilk açılışı gözlerimizin sırf onaydı Bir kuş konmuş parmaklarıma uzun uzun ötmüştü Bir sevişmek gelmiş bir daha gitmemişti Yoktu dünlerde evelsi günlerdeki yoksulluğumuz Sanki hiç olmamıştı

Oysa kalbim işte şuracıkta çarpıyordu Şurda senin gözlerindeki bakımsız mavi, güzel laflı Istanbular Şurda da etin çoğalıyordu dokundukça lafların dünyaların Öyle düzeltici öyle yerine getiriciydi sevmek Ki Karaköy köprüsüne yağmur yağarken Bıraksalar gökyüzü kendini ikiye bölecekti Çünkü iki kişiydik

Oysa bir bardak su yetiyordu saçlarını ıslatmaya Bir dilim ekmeğin bir iki zeytinin başınaydı doymamız Seni bir kere öpsem ikinin hatırı kalıyordu İki kere öpeyim desem üçün boynu bükük Yüzünün bitip vücudunun başladığı yerde Memelerin vardı memelerin kahramandı sonra Sonrası iyilik güzellik.

Ahmet Necdet

(1933 -)

SENİ SEVMEK

seni sevmek seni tükenmek mi biraz kırılıp dökülmek mi yoksa gökyüzünün bittiği yerde hep seninle beslenen o sensiz saatlerde yangın yerine dönmek mi biraz

bilirsin aşka benzer yıkıntıdır bu güneşi düşman sayıp geceyle unutulmuş gün ışığı mı karanlıkta tutulan yıkıntısız bir aşkı yaşamamanın umudu

intihar gibi bir şey bir ben'de yanmak için belki de bir cinayet kanda uyanmak için bir kere bin kere milyon kere

seni sen de bilirsin ama ne önemi var asıl önemli olan sonuna kadar dağların yürüyüşüdür denizlere

ALTI MEVSİM GAZELİ 3 *BAHAR*p>

sevdiğim sana sözüm dildendir laledendir sümbüldendir güldendir

yüreğini kuşatan bahar sevinci nisan yağmurundan esen yeldendir

seher vakti saçlarına düşen çiğ dağların başını saran tuldendir

salınıp yürüyüşün gerdan kırışın yuvarlak topuktan ince beldendir

ya ceren bakışların canlar yakışın kirpiğe sürülen mor rimeldendir

ahmet necdet uzun söze ne hâcet sitem o güzelden söz gazeldendir

Gülten Akın

(1933 -)

UZUN YAĞMURLARDAN SONRA

Sen yağmurlu günlere yakışırısın Yollar çeker uzak dağlar çeker uzak evler Islanan yapraklar gibi yüzün ışır Işırsa beni unutma

Alır yürür sıcak mavisi gökyüzünün Kuşlar döner uzun yağmurlardan sonra birgün Bir yer sızlar yanar içinde büsbütün Her şeye rağmen ellerin üşür Üşürse beni unutma

Yeni dostlar yeni rüzgârlar gelir geçer Yosun muydum kaya mıydım nasıl unuttular Kahredersin başın önüne düşer Düşerse beni unutma

YORGUN SEVİ

Susarak, iki komşu gibi güne değerek Asıl söyleneceklerin üstünden aşarak Sevdiğim Ayrı ayrı uzakta, yanyana Birbirimizi derinden gözlediğimiz yazlarda ve üstünkörü baktığımız kentlerde Güllerin güllerimiz Hüzünlerimse hüzünlerimiz değil Bir deli kuzgun gibiyim yaşlı teleğimle Göğü siliyorum duraksamadan Yorgunluktan değil, öyle sanıyorum Yalnızlıktandır Hızla dökülüyor tüyüm teleğim Orda öyle aramızda soluyor işte Ayrı ayrı uzakta, yanyana Hangi yangın hangi deprem

becerebilir?

Hilmi Yavuz

(1936 -)

HAYAL HANIM

Yeşil imgeli kız! İlk yazım! hangi harf gül, hangi dal dize? Bu büyük ağaçtan her ikimize kalan hangimizdik... ey hayal hanım?

Yeşil imgeli kız! Biz size yazılı sevdalar sunduktu ve döne döne uçurumlar gibi şiirler...

Şiirlerle örselenmiş' yüzü ve kalbi güllere belenmiş biriydim ben... ve hangimize doğru akar suydum, ey hayal hanım?

Yeşil imgeli kız! ilkyazım! hangi harf gül, hangi dal dize? Bu derin ağaçtan her ikimize kalan hangimizdik... ey hayal hanım?

HİLMİ YAVUZ

Bütün o aşkları yazdı da ne oldu Gülleri çocukları denizleri tuttu da elinden Hep bir ceviz yaprağı gibi belirdi ince yüzü Bırakılmış gemilerin su kesimlerinden

Afşar Timuçin

(1939 -)

DENİZİN BEKLEDİĞİ

Seni sevmek mor denizlerdi biraz Ne kadar gidilse bir o kadar bitmeyen Umutlar ve yıkılmalar ardında direnilen Seni sevmek mevsimler içinde en güzel yaz

Seni sevmek yaşamının aşılmaz büyüklüğü Seni sevmek kan dolu yüzyılları korkutan Ve sığınıp ılık kıyı kentlerine biraz akşam Seni sevmek çocukların düşlerinde gördüğü

Varılırdı daha saydam günlere isteseler İsteseler yalnızlık giremezdi evlere Seni sevmek bir kırlangıç olacak bekleşeler Ve uçacak durmadan adasız denizlere

Kim bulacak cam kırığı gözlerinde sevgimi Sonra yalnız kalmak gibi yoksulca uğuldayan Bütün okyanusların baş eğdiği tek kaptan Sana verdim geç diye bütün denizlerimi

DEĞİŞİM

Çocuk ders çalışıyor görünüşte Sayfaları yavaş yavaş çeviriyor Çocuk deniz çalışıyor gerçekte Gözlerini ufuklara dikeyyor Durup durup adını anıyor Aşkın sözlüğünü ezberlemekte Bütün nöbetçilerle yarışıyor Gözleriyle gelişini beklemekte

Biz şimdi aşk öğrenelim İnsan dersi sonra da öğreniyor Yüzyıllık kitaplarda bilgi kendi malını Haritadan şehirler kaçmıyor ya Sevinmek yaşarlığa dokunmaktır Atlı gibi dört nala içimizden gidiyor Bazen her şey yanılmaksa bile Sevişmek en az yanılmaktır

Metin Altıok (1941 - 9 Temmuz 1993)

GÜNLERDEN ÖYLE BİR GÜN

Günlerden öyle bir gündü; Üstüne tarih düştüğüm. Gözümün önüne geldi birden Balkıyan güzel yüzün.

Ve yüreğim yandı söndü, Ter bastı avuçlarımı. Bir işlek kovan uğultusu Kapladı kulaklarımı.

Uzandım usulca cigarama; Yavan ömrüme katık. Ben o gün öldüm gülüm, Bir daha ölmem artık

SARIL BANA

Bu yaşa geldim içimde bir çocuk hâlâ Sevgiler bekliyor sürekli senden. İnsanın bir yanı nedense hep eksik Ve o eksiki tamamlıyayım derken, Var olan aşınıyor azar azar zamanla.

Anamın bıraktığı yerden sarıl bana.

Anılarım kar topluyor inceden, Bir yorgan gibi geçmişimin üstüne. Ama yine de unutuş değil bu, Sızlatıyor sensizliği tersine. Senin kim olduğunu bile bilmezken.

Sevgiden caydığım yerde darıl bana.

Refik Durbaş

(1944 -)

TUZAK

Nefretin adresini mi soruyorsun cinnet yağmurunda kimsesiz kuşlardan rüzgârı çalınmış yalnızlığımı mı sevdanın adresini mi soruyorsun ayrılığı mavi, hüznü beyaz uçan

Yüzüne ay doğmakta. Seviyorum seni

Sensin çılgınlığımın zalım kaynağı alemin aşktan damıtılmış alevi taşarken yüzünden hicranın ırmağı zulmetin vahasını mı arıyorsun bakışı gül sesi, gülüşü yaz açan

Yüzüne ay doğmakta. Seviyorum seni

YAĞMURUN ALTINDA

Senin yüzündü terkedilmiş iskelede yağmurun altında, unuttum

Görüşe hasret bir yıldızın yüzü

Senin ellerindi otobüs durağında yağmurun altında, unuttum

Suyun yarasını sarmaya hükümlü

Senin gözlerindi gidilmez istasyonda yağmurun altında, unuttum

Yerin ve göğün ve suyun yüzüne, ki hep senin baktığın gibi bakmıştım

Niye, niçin, ne zaman mı bakmıştım

Unutmam unutmam bir daha hiç unuttum

Ahmet Telli

(1946 -)

GİDERSEN YIKILIR BU KENT

Gidersen yıkılır bu kent, kuşlar da gider bir nehir gibi susarım yüzünün deltasında Yanlış adreslerdeydik, kimliksizdik belki sarışın bir şaşkınlık olurdu bütün ışıklar Biz mi yalnızdık, durmadan yağmur yağardı üşür müydük nar çiçekleri ürperirken

Gidersen kim sular fesleğenleri kuşlar nereye sığınır akşam olunca

Sessizliği dinliyorum şimdi ve soluğunu sustuğun yerde birşeyler kırılıyor bekleyiş diyorum caddelere, dalıp gidiyorsun adını yazıyorum bütün otobüs duraklarına öpüştüğümüz her yer adınla anılıyor bir de seni ekliyorum susuşlarıma

Selamsız saygısız yürüyelim sokakları belki bizimle ışıklanır bütün varoşlar geriye mapusaneler kalır, paslı soğuklar adını bilmediğimiz dostlar kalır yalnız yüreğimize alırız onları, ısıtırız gardiyan olmayız kendi ömrümüze her akşam

Gidersen kar yağar avuçlarıma, üşürsün bir ceylan sessizliği olur burada aşklar

Fiyakalı ışıklar yanıyor reklam panolarında durmadan çoğalıyor faili meçhul cinayetler ve ölü kuşlar satılıyor bütün çiçekçilerde menekşeler nergisler yerine kuş ölüleri bir su sesi bir fesleğen kokusu şimdi uzak yangınları anımsatıyor genç ölümlere artık

Bulvar kahvelerinde arabesk bir duman sis ve intihar çöküyor bütün birahanelere bu kentin künyesi bellidir artık ve susuşun isyan olur milyon kere, hiç bilmez miyim sokul yanıma sen, ellerin sımsıcak kalsın devriyeler basıyor karartılmış evleri yine

Gidersen yıkılır bu kent kuşlar da ölür bir tufan olurum sustuğun her yerde

Abdülkadir Budak

(1952 -)

AŞK BENİ GEÇER

Çünkü bacakları uzun, mesafe tanımıyor Çünkü rüzgârın altında, büyük deneyiminde Elbette aşk beni geçer haritayı kendi çizmiş Dağları iyi biliyor, nehirleri de

Bir ateşin koynunda uyuyorken bile geçer Serin su başlarında dinleniyorken bile Ve ben onun peşinden kurşun olsam yetişemem Okyanusa vardığında göle gelmiş olur muyum O çınar olduğunda yaprak olur muyum ben?

Bir dille yetinirim, bütün dilleri öğrenmiş Dumana tanım ararım, yangınlardan geçmiş o Ben merdiven arıyorken çoktan çıkmıştır göğe Bir kadının saçlarına takılıp kalmış iken Ruhunu ele geçirmiş binlerce sevgilinin Bende bir esimlik yel, onda her zaman deprem Elbet aşk beni geçer Tren rayların üstünden

Aşk şiiri yazdığımı sanırım, ne hafiflik Destanı bitirmiş olur ben çıkarken ilk dizeden Uçup gitmiştir evet dünyayı kanat eyleyip Ben iki teleği yan yana getirmişken

Aşk beni bir daha geçer Tren rayların üstünden

Murathan Mungan

(1955 -)

YALNIZ BİR OPERA

ölü bir yılan gibi yatıyordu aramızda yorgun, kirli ve umutsuz geçmişim oysa bilmediğin bir şey vardı sevgilim Ben sende bütün aşklarımı temize çektim

imrendiğin, öfkелendiğin kızdığın, ya da kıskandığın diyelim yani yaşamışlık sandığın Geçmişim dile dökülmeyenin tenhalığında kaçırılan bakışlarda gündeliğin başıboş ayrıntılarında zaman zaman geri tepip duruyordu. Ve elbet üzerinde durulmuyordu. Sense kendini hâlâ hayatımdaki herhangi biri sanıyordun, biraz daha fazla sevdiğim, biraz daha önem verdiğim.

Başlangıçta doğruydu belki. Sıradan bir serüven, rastgele bir ilişki gibi başlayıp, gün günden hayatıma yayılan, büyüüp kök salan, benliğimi kavrayıp, varlığımı ele geçiren bir aşka bedellendin. Ve hâlâ bilmiyordun sevgilim Ben sende bütün aşklarımı temize çektim Anladığındaysa yapacak tek şey kalmıştı sana Bütün kazananlar gibi Terk ettin

Şimdi biz neyiz biliyor musun ? Akıp giden zamana göz kırpan yorgun yıldızlar gibiyiz. Birbirine uzanamayan Boşlukta iki yalnız yıldız gibi Acı çekiyor ve kendimize gömülüyoruz

Şimdi biz neyiz biliyor musun ? Yıkıntıların arasında yakınlarını arayan öksüz savaş çocukları gibiyiz. Umut ve korkunun hiçbir anlam taşımadığı bir dünyada bir şey bulduğunda neyi, ne yapacağını bilemeyen çocuklar gibi. Artık hiçbir duygusunu anlayamayan çocuklar gibi Ve elbet biz de bu aşka büyüyecek Her şeyi bir başka aşka erteleyeceğiz

Haydar Ergülen

(1956 -)

BENİ AŞKA TERKETTİĞİN İÇİN SEVİYORUM SENİ

bir sır-çocuksun, yalnızca aşk açık sende, ne sen kalıyorsun ne o, aşktan başka biri yok, gel, aşk istediği için varsın, ne onu kurtarıyorsun ne kendini, aşktan başka biri yok, git, aşk istediği için yoksun

ayrılıktan değil, taşıdığı saflıktan konuşursun; ayrılık sana dönmektir, yeniden bana ruhumuz öpüşür ya, başkasındayken ağzımız, gövde gözaltındadır, oysa ruhumuz sereserpe seni senden beni benden bağışlar birbirimize

bir sır-çocuksun, aşkla açıyorsun kullandığın her şeyi burda değilsin, çoktan çekilmişsin ve seninle gitmiş senin olan, her zamankinden çoksun bu evde çünkü aşk hepimizden çalışkandır, ben duruyorum vefa aşk lisesindeki ceza nöbetine

bu karanlıkta daha iyi görüyorum seni aynı tünelden geçiyorsun gelişte ve gidişte kavuşmaya, ayrılığa aynı yolu kullanıyorsun, beni büyüten aşktan söz ediyorum, yolculuğa övgü, zaman yok ki aşktan başka, uykusuzluğa övgü,

bir sır-çocuksun, baştan çıkarır gibi açığa çıkardın beni ayrılık mı; beni aşka terkettiğin için seviyorum seni!

SÖYLENCE

akdeniz gülüslü bir çocuk olsaydın ağzının kıyısında uçarılıklar biriktiren yüzünde bin bir haylazlıkla sevseydin beni yüreğinden beyaz kuşlar uçardı yüreğime dokundukça portakal çiçekleri dökerdi sevmekten ürpertili dingin gövden

ah çocuk ah kadın ah sevgili sözlerin aşkı anımsatsa da gülüşünde onmaz acılar gizli.

Turgay Fişekçi

(1956 -)

ASMALARIN DANSI

Yağmurlu günlerde seviş benimle Kuşlar çinko damı gagalararken Tenimin kokusunu değiştiren yağmurlarda

Sıcak öğlesonlarında seviş benimle Buhurlar tüterken tenimden Yanan toprağın buğusu soluğumken

Bahar günleri dereboylarında seviş benimle Kestane saçlarında kelebekler asılıyken Yaz geceleri kurumuş dere yataklarında Sıcak kumlar yatağımız, söğütler çatımız, duvarımızken

Ne olursa olsun sabahları seviş benimle Dinlenmiřlięin gücü kaslarında İçinde ne varsa dökmenin hazzıyla saran Sonra ilk kez görür gibi algılamam için Her sabah öylece bırakayım seni dünyaya

Kol kıvrımından öp beni Tüylerimin arasında yollar açan dudaklarınla Mavi damarlarımdan
 Bileklerimden öp beni Nabzımın tıptırtısı tavşan dudağını titretsin Öpüşten bilezikler kollarımda
 Parmaklarımın ucundan öp beni Hokka ağzında kalemler Neye dokunsam Her şeyde ağzının sıcaklığı
 Yüreğimden öp beni Soyulmuş yumurta beyazlığındaki etimden Öpüşlerin yanıp geçen bir ışık değil
 Uzun yazların güneşi gibi kalsın tenimde

Lale Müldür

(1956 -)

DESTİNA dün gece sen uyurken ismini fısıldadım ve hayvanların korkunç öykülerini anlattım dün
 gece sen uyurken çiçeklere su verdim ve insanların korkunç öykülerini anlattım onlara dün gece sen
 uyurken yüreğim bir yıldız gibi bağlandı sana işte bu yüzden sırf bu yüzden yeni bir isim verdim sana
 DESTİNA

sen öyle umarsız uyusan da bir köşede işte bu yüzden sırf bu yüzden işte yaşamdan çok ölüme yakın
 olduğun için seni bu denli yıktıkları için Destina yaşamımın gizini vereceğim sana

Ahmet Erhan

(1958 -)

SEVGİLİ

Çiçekler vardı derilmeyi bekleyen O uçsuz bucaksız kırlarda. Gökyüzünde ay, bakacak göz arardı.
 Bir dut ağacı vardı, yüce Hiçbir çocuğun üstüne tırmanmadığı. Testiyi unutmuştuk pencerenin önünde
 İçi su doluydu, soğumuştur. Masanın üstünde bir dilim ekmek Isırılıp bırakılmıştı. Denizin kıyısında
 bir mavi tekne Birbaşına salınıyordu. Gökyüzü vardı derin, Toprak göz alabildiğince...

Sonra sen geldin Çakıllı yoldan geldin, şen şakrak Nesnelere anlam buldu seninle Benim güleç yüzlü,
 kara gözlü sevgilim Saçlarını yüzüne dökerek Yerleri süpürdün, bahçeyi suladın, Masayı temizledin..

SEVDA ŞİİRLERİ ŞİİR, 1

Sen bir deniz kızısın, saçları Düşlerimin erimince uzayan Yağmurda kırıltılı, güneşte gümüşsün Bir
 yakamoz ağı, geceyle atılan

Sen bir deniz kızısın, doğanın Yüzgörümlüğü olsun diye bana sunduğu Allayıp pulladığı ay ışığının
 Yelin, terkisine atıp kapıma koyduğu

Sen bir deniz kızsın, yaşamla ölümü İki kaşının arasında öpüşür buldum Yaşamı seçtiysem sensin nedeni Ölümdeki sonsuzluğa seninle erdim..

Şükrü Erbaş

(1953 -)

KOCAMAN BİR ÇOCUĞU ÖPÜYORSUN

Sen bende neleri öpüyorsun bir bilsen Herkesin perde perde çekildiği bir akşam Siyah bir su gibi yollara akan yalnızlığı öpüyorsun. Ağzında eriklerin aceleci tadı Elleri bulut, gözleri ot bürümüş ekin tarlası Bir çocuğun düşlerine inen tokadı öpüyorsun. Yağmur her zaman gökkuşağını getirmiyor Aralık kapılarda bekleyişin çarpıntısı Bir kadının eksildikçe ömrüme eklenen Uzun gecelerini. solgun gövdesini öpüyorsun. Uzak dağ köylerine vuran ay ışığı Kerpiçlerden saraylar kuruyor yoksulluğa Ne suların ibrişimi ne gökyüzü ne rüzgâr Sen bende gittikçe kararan bir halkı öpüyorsun.

Sakarya Caddesi'nde sarhoşlar Rakıyla buğulanmış kaldırımlarına gecenin Yüksek sesle bir şeyler çiziyorlar. Yalnızlık her koşulda bir sığınak bulur, diyorum Uzanıp dudağımdaki titremeyi öpüyorsun. Örseler acıyla düştüğü yeri Susarak büyüyen adamların sevgisi. Ağzında pas tadıyla bir inceliği söylemek Bir gülünç içtenliktir, gecikmiş ve ezik Sen bende yanlış bir ömrün tortusunu öpüyorsun. İnsanın zamana karşı biricik şansısıdır aşk Onca kapı onca duvar içinde bulur aynasını. Sen bende neleri öpüyorsun biliyor musun Herkesin simsiyah kesildiği bir akşam Yıldızlarla yedirenk gökyüzünü öpüyorsun.

Sen bende, gözlerinin anne ışığıyla Bir solgunluktan doğan kocaman bir çocuğu öpüyorsun.

SEÇKİDEKİ ŞAİRLER ve ŞİİRLERİ YAHYA KEMAL BEYATLI : Erenköyünde Bahar Geçmiş Yaz AHMET HAŞİM : *Karanfil Karanlık Parıltı FARUK NAFİZ ÇAMLIBEL : Sen Nerdesin Firari NAZİM HİKMET : Tahirle Zühre Meselesi Seviyorum Seni Veranın Uykudan Uyanışı Seni Düşünmek AHMET HAMDİ TANPINAR : Hatırlama Sabah Bütün Yaz SAİT FAİK : O ve Ben Yeis SABAHAATTİN ALİ : Çocuklar Gibi YAŞAR NABİ NAYIR : Onar Mısra HAMİT MACİT SELEKLER : Kal O Kalp O Ateş Nerde? AHMET MUHİP DIRANAS : Serenad Ülker'in Gözleri ORHAN VELİ : Anlatamıyorum Deniz Kızı CAHİT SITKI TARANCI : Desem ki RIFAT ILGAZ : Leylaklarını Anlatıyorum Gidişini Anlatıyorum BEDRİ RAHMİ EYÜBOĞLU : Karadut I - II Çakıl Sitem OKTAY RIFAT : Hürrem Sultana Gazel Kanma Seninle Sensiz FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA : Sevğicek Söyle Sevda İçinde Türkü.. CELAL SILAY : Mavi Randevu Serenad MELİH CEVDET ANDAY : Seni Düşünüyorum Sevincin Yarısı İLHAN BERK : Ne Böyle Sevdalar Gördüm. Otağ BEHÇET NECATİGİL : Gizli Sevda Şayet Aşk CAHİT KÜLEBİ : Kayıp Sevda Tabanca A. KADİR : Dağ Başında Çile NECATİ CUMALI : Uzak Haziran Güneş Saati ÖZDEMİR ASAF : Lavinia Tentation Akıl Gözü ATTİLA İLHAN : Böyle Bir Sevmek Yağmur Kaçağı Ben Sana Mecburum Pia Maria Missakian Üçüncü Şahsın Şiiri ÜMİT YAŞAR : Sevi Şiiri Üzgün Değilim Beyaz Güvercin Bir Pınarsın Unutamıyorum Bir Gün Çigan Gözler TURGUT UYAR : Çokluk Senindir Kesiksiz Övgü AHMET ARİF : Hasretinden Prangalar eskittim Sevdan Beni CAN YÜCEL : Öyle Bi... İlanı Harp Değil İlanı Aşk METİN ELOĞLU : Uyan Değerleme EDİP CANSEVER : Yerçekimli Karanfil Adını*

*Funda Oteli Koy CEMAL SÜREYA : Balzamin San Ama Senin AHMET NECDET : Seni Sevmek
Bahar GÜLTEN AKIN : Uzun Yağmurlardan Sonra Yorgun Sevi HİLMİ YAVUZ : Hayal Hanım
Hilmi Yavuz AFŞAR TİMUÇİN : Denizin Beklediği Değişim METİN ALTIÖK : Günlerden Öyle Bir
Gün Sarıl Bana REFİK DURBAŞ : Tuzak Yağmurun Altında AHMET TELLİ : Gidersen Yıkılır Bu
Kent ABDÜLKADİR BUDAK : Aşk Beni Geçer MURATHAN MUNGAN : Yalnız bir Opera HAYDAR
ERGÜLEN : Beni Aşka Terkettiğin İçin... Söylence CAHİT CEM EYÜBOĞLU : Son Yakarış
TURGAY FİŞEKÇİ : Asmaların Dansı 2 - 3 LALE MÜLDÜR : Destina AHMET ERHAN : Sevgili
Sevda Şiirleri I ŞÜKRÜ ERBAŞ : Kocaman Bir Çocuğu Öpüyorsunp>*